

Priora.
Que prior emi
cui reliqs nūc
subdor harene

Domina.
Quādo vocāt
pce: nec forma
nec eruit etas.

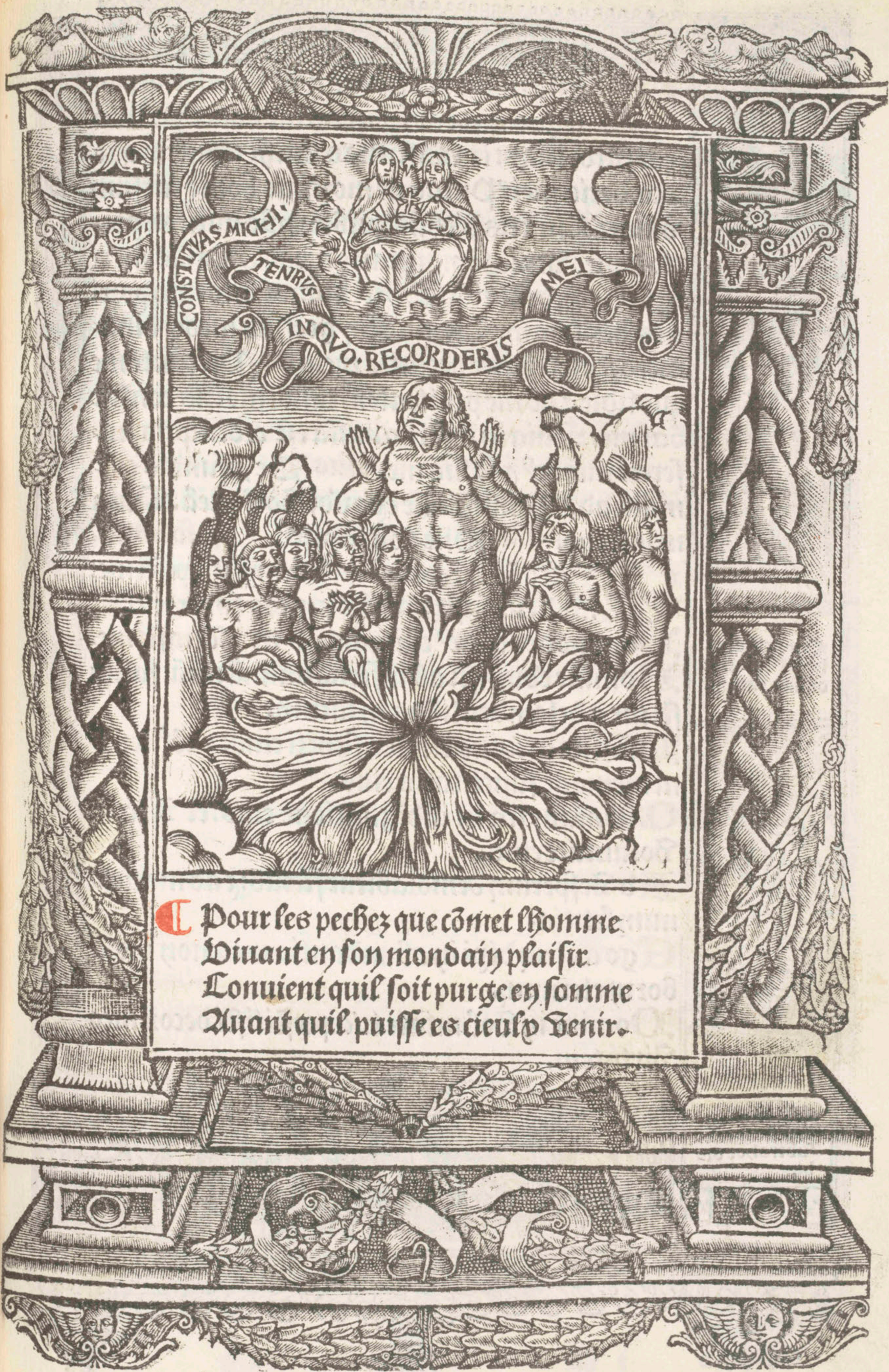

Homo natus de muliere: breui viuens tē-
pore: repletur multis miserijs. Qui quasi
flos egreditur et conteritur: et fugit Velut Um-
bra: et nunq̄ in eodem statu pmanet. Et dignum
ducis super huiusmodi aperire oculos tuos: et
adducere eum tecum in iudicium. Quis potest fa-
cere mundum de immundo conceptum semine?
Nonne tu qui solus es? Breues dies hominis
sunt: numerus mensium eius apud te est. Consti-
tuisti terminos eius qui preteriri non poterunt.
Recede ergo paululum ab eo: Ut quiescat donec
optata Veniat: et sicut mercennarij dies eius. **R.**
Domine quādo Veneris iudicare terram Vbi me
abscondam a Vultu ire tue. Quia peccavi nimis
in Vita mea. **Vsus.** Cōmissa mea pauesco et ante
te erubesco. Dum Veneris iudicare noli me con-
demnare. Quia peccavi nimis. **Lectio septa.**

Amicus meus

C Pour les pechez que cōmet l'homme
Viuant en son mondain plaisir
Conuient quil soit purge en somme
Auant quil puisse es cieulx Venir.

memorero tui de terra iordanis ⁊ hermonij a mō-
te modico.

Abysus abyssum inuocat: in Voce catharacta-
rum tuarum.

Omnia excessatua ⁊ fluctus tui: super me tran-
sierunt.

In die mandauit dominus misericordiā suam:
et nocte canticum eius.

Apud me oratio deo Vite mee: dicam deo susce-
ptor meus es.

Quare oblitus es mei ⁊ quare contristatus ince-
do: dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: exprobrauerunt
michi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt michi per singulos dies: Vbi est
deus tuus?

Quare tristis es anima mea: et quare contur-
bas me?

Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: salu-
tare Vultus mei et deus meus.

Requiem eternā dona eis dñe: ⁊ lux perpetua lu-
ceat eis. **Añā.** Sitiuit anima mea ad deū viuū
quādo Veniā ⁊ apparebo ante faciē dñi. **V.** Audi-
ui Vocē de celo dicentē. **R.** Beati mortui q̄ in dño
moriūtur. **Pater noster.** Et ne nos. **Lectio. Vii.**

Theologa.
Rimantem di-
uina sua mors
deicit hasta.

Nona nupta
Atropos istat
atroroua nec
pnubia curat.

Quant l'homme a Vescu aage entier
 En ceste Dalee miserable
 En esperant sans destourbier
 Dobtenir la Vie pardurable.

Amatrix.
Lasciuos mor-
tis iaculū preci-
dit amores.

Sponsa.
Desponsata vi-
ro: lethalia sen-
tio tela.

Delli mee cōsumptis carnibus adhesit os
meum: et derelicta sunt tantummodo la-
bia circa dentes meos. Misere mini mei misere mi-
ni mei saltem Vos amici mei: quia manus domi-
ni tetigit me. Quare persequimini me sicut deus:
et carnib⁹ meis saturamini. Quis michi tribuat
ut scribantur sermones mei? Quis michi det ut
exparentur in libro stilo ferreo: aut plumbi lami-
na vel celte sculpantur in silice? Scio enim q̄ re-
demptor meus viuit: et in nouissimo die de terra
surrecturus sum: et rursum circūdabor pelle mea:
et in carne mea videbo deum saluatorem meum.
Quem visurus sum ego ipse: et oculi mei conspe-
cturi sunt: et non alius. Reposita est hec spes mea
in sinu meo. **R.** Memento mei deus quia Ventus
est Vita mea. Nec aspiciat me Visus hominis.
Vsus. Et non reuertetur oculus meus ut Videat
bona. Nec aspiciat me Visus hoīs. **Lectio nona.**

